

Усъвършенстване на полицейските техники за разследване

Продължителност:	3 ½ часа
Материали:	Черна дъска и тебешир; Помагало А <i>Списък за разследване на домашно насилие</i> ; Помагало Б <i>Техники за интервюиране</i>
Изборни материали:	Онлайн презентация върху травми и наранявания.
Целева група:	Полицейски служители

- ❖ *Тези сесия е предназначена да подготви полицейски служители, за да могат те по-ефективно да събират доказателства и да интервюират очевидци при случаи на домашно насилие. Тази сесия може да е в допълнение към други сесии и ще е особено ефективна, ако се използва заедно със сесията за смъртоносното поведение. Поради това, че различни държави имат различни правила по отношение съставянето на доклади и доказателствената им стойност, е добра идея да се проведе и допълнителна сесия, която да фокусира на тези специфики при съставянето на доклади в съответната държава.*

Въведение

Водещ: Полицейските служители често са първите членове на правораздавателната система, които се сблъскват с жертвите на домашно насилие. Начинът по който полицаите реагират по отношение на жертвата може да има значително влияние на това дали тя ще преследва съдебно удовлетворение за насилието, на което е била подложена. Има няколко техники, които полицаите могат да използват, когато интервюират жертви на домашно насилие, за да облекчат процеса за жертвата и да могат по-добре да разкрият детайли за това, което се е случило. Успешното интервюиране на деца също изисква внимание над определени аспекти, като например вината, която децата може да чувстват, затова че говорят с полицията за случай на домашно насилие. Интервюирането на извършители на домашно насилие изисква полицаите да разбират и да предвиждат начините по които насилниците може да реагират на въпроси от страна на полицията.

Събирането на доказателства е особено важно в случаите на домашно насилие. Поради това, че домашното насилие се извършва в дома и рядко се докладва, показанията на жертвата често са най-силното и понякога единственото доказателство за насилие. Пълното разследване може да помогне да се подсигури, че прокурорите ще имат допълнителни доказателства, за да подкрепят показанията на жертвата. В някои юрисдикции, прокурорите могат да заведат дело дори и без показанията на жертвата, ако имат достатъчно подкрепящи доказателства.

Учебни цели:

- Водещ: В края на тази сесия, участниците ще могат да:
- Осъзнаят важността на интервюирането, събирането на физически доказателства и съставянето на доклади в случаите на домашно насилие.
 - Интервюират свидетели и събират физически доказателства по-ефективно.
 - Пишат по-подробни и прецизни доклади в случаи на домашно насилие.

Упажнение 1: Въведение в интервюирането и събирането на физически доказателства

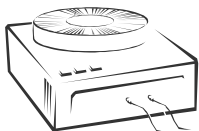
1. Водещият започва “брейнсторминг” сесия (сесия, целяща набирането на максимален брой идеи по даден въпрос) за ролята на събирането на доказателства и интервюирането при случаи на домашно насилие. Водещият моли всеки от участниците да сподели своите идеи по произволен или систематизиран ред. Идеите не се критикуват или дискутират; участниците могат да доразвиват идеи, споделени от друг. Въпросите за сесията са:
 - Защо събирате физически доказателства и интервюирате свидетели в случаи на домашно насилие?
 - Кой преглежда доказателствата, които събирате и какви решения взимат те базирани на тези доказателства?
 - ❖ *Записвайте всеки отговор на дъската, без коментари, бележки или въпроси, за около 5-7 минути. След като обсъдите идеите, оставете списъка на дъската, така че да се вижда по време на сесията.*
 - ❖ *Възможни отговори на тези въпроси са: полицейски началници и полицейски централни, за да оценят работата на полицаите и да определят къде са нужни допълнителни ресурси; групи за защита на жени, жертви на домашно насилие, които следят работата на полицията по отношение на домашното насилие; прокурори, съдии; детски защитници; пробационни служители; защитата на обвинения; съдебните заседатели; програми за лечение на насилника.*
 - ❖ *Тази сесия не само, че помага на участниците да започнат да говорят по въпроса защо се събират доказателства, но и дава на водещия възможност да прецени нивото на знания на участниците по отношение на правната структура, която се прилага в случаите на домашно насилие.*
2. Водещият обяснява, че неговите помощници ще представят кратка сценка, която показва полицаи, които откликват на обаждане на жена, чийто съпруг току-що я е нападнал:
 - ❖ *Водещите могат да модифицират сценката, която е приложена към тази сесия, за да отразят специфичните особености в съответната държава.*
 - ♦ Помолете участниците да си записват това, с което мислят, че полицаите се справят добре и това, което може да се подобри.
 - ♦ Обяснете, че полицаите ще говорят с жената, която е станала жертва на насилие, по много други въпроси, включително смъртоносно поведение, планиране на безопасността, и ресурси за жертви на домашно насилие, теми, които не се покриват в настоящата сесия.
 - ❖ *Забележете, че това упражнение може да се разшири като се добавят части от сесиите покриващи смъртоносно поведение, планиране на безопасността, принципи, ръководещи работата на защитниците, и местни ресурси, които са на разположение на жертвите на насилие.*
3. След сценката, водещият събира отново цялата група и повежда модерирана дискусия с участниците, наблягайки на следните въпроси:
 - Какви доказателства събраха полицаите?
 - С какво се справиха добре и какво може да бъде подобро по отношение на събирането на доказателства?
 - С какво се справиха добре и какво може да бъде подобро по отношение на интервюирането на свидетели?
 - Има ли нещо друго, което Ви направи впечатление?

В края на модериранията дискусия, водещият може да даде на всеки участник копие от Помагало А: *Списък за разследване на домашното насилие.*

Упражнение 2: Техники за събиране на доказателства

Водещият представя мини-лекция за събирането на доказателства, като набляга на следните идеи:

- ♦ Много от похватите, които се препоръчват при случаи на домашно насилие, са похвати, които полицаите най-вероятно вече следват, когато разследват престъпления като обир или нападение. Същият процес за разследване, който се използва при споменатите престъпления, трябва да бъде използван за събиране на доказателства в случаите на домашно насилие.
- ♦ Разследването е особено важно, ако юрисдикцията позволява прокуратурата да заведе дело, дори и когато жертвата иска да оттегли обвинението си или не иска да дава показания. Без показанията на жертвата, всяко друго доказателство е критично за успеха на заведеното дело.
- ♦ Правенето на снимки може да се окаже важна част от разследването. Полицаите трябва да снимат стаята, особено ако има имуществени повреди или стаята е разхвърляна вследствие на борбата.
- ♦ Също така може да се окаже важно да се направят снимки на нараняванията на жертвата. Поне една от снимките трябва да включва лицето на жертвата, за установяване самоличността на жертвата.
- ♦ Нараняванията в случаите на домашно насилие може и да не се забележат веднага. Първо, някои наранявания се проявяват чак след дни. Контузии и следи от душене, например, може и да не се забележат до 3-4 дни след инцидента. Ако е възможно, добре е полицията да направи няколко посещения след инцидента и да направи още снимки. Второ, някои насилници може нарочно да нараняват жертвите си на места, които обикновено са покрити с дрехи, или места, които ще е смущаващо да се показват на непознати. Трето, жертвите може да не искат да кажат причината за нараняванията си, ако ги е страх от потенциална заплаха за отмъщение от страна на насилника. Полицаите трябва да следят за наранявания, които са несъвместими с обясненията, дадени за тяхната причина.
- ❖ *Водещият може, ако иска да демонстрира развитието на наранявания във времето като покаже снимки под формата на печатни материали или на визуални презентации. Онлайн визуалната презентация (описано по-долу) съдържа форографии, които могат да бъдат използвани за това упражнение.*

Незадължителна презентация:

Диапозитиви 44 до 86, *Prosecuting Domestic Violence Cases Without Victim Participation*, Casey Gwinn, San Diego City Attorney, 29 October 2001.

Достъпно на английски на този интернет адрес:

<http://www.sandiegodvunit.org/RenoProsecution.102901b.pdf>

Упражнение 3: Техники за интервюиране

1. Водещият представя мини лекция за интервюирането на жертви, като набляга на следните идеи:
 - ♦ Най-добре е жертвата и насилника да бъдат интервюирани отделно един от друг. В идеалния случай, тези интервюта ще са в различни стаи.
 - ❖ *Тук водещият трябва да попита защо е важно жертвата да се интервюира далеч от нападателя.*
 - ♦ Интервюирането на насилника и жертвата отделно един от друг е важно поради две причини. Първо, това помага да се увеличи вероятността, че жертвата ще се чувства свободна да говори за това, което се е случило. Жертвата може да се страхува, че насилника ще си отмъсти, ако тя опише какво се е случило. Второ, по-малко вероятно е, че насилникът ще успее да измисли някаква история, която да подкопава версията на жертвата, ако насилникът не може да чуе какво жертвата казва на полицията.
 - ♦ Има доста неща, които полицаите могат да направят, когато интервюират жертва на домашно насилие, за да направят процеса по-лесен за жертвата и да получат по-подробни детайли за случилото се. В допълнение, полицаите може да са първите членове на правораздавателната система, с които жертвата се сблъсква по отношение на нанесеното ѝ насилие. Начинът, по който се проведе интервюто може да има значителни последици за това как жертвата се справя с травмата и нейното отношение към цялата правна система.
 - ❖ *Тук водещият може да попита участниците какво са правили до сега и на какво може да обърнат внимание, когато интервюират жертви на домашно насилие.*
 - ♦ Когато се интервюира жертва на домашно насилие, е важно да покажете на жертвата, че сте обезпокоени за нея. Тонът на гласа ви, контактът с очи и думите ви предават тази загриженост. Полицаите трябва да се опитат да не съдят и да не си съставят мнение за това кой е добър и кой е лош.
 - ♦ Оставете жертвата да разкаже какво се е случило преди да започнете да задавате въпроси. Често, жертвите искат да споделят много неща, които не се отнасят до работата на полицията. Например, жената може да каже, “Той ме наби днес, защото през последните пет години се караме дали мога да посещавам сестра ми в друг град.” Полицаите трябва да оставят жената да разкаже историята си и чак след това да задават въпроси за случилото се.
 - ♦ Полицаите трябва също така да осъзнават и да обърщат внимание на тревогата, страха или ужаса на жертвата. Тя може да е объркана, да плаче, да трепери, да вика; може също така да е възбудена и ядосана на насилника си. Полицаите могат да кажат например: “Разбирам защо сте разстроена.” Важно е да се вдъхне увереност на жертвата, че има кой да ѝ помогне, и че тя не е виновна за нападението.
 - ♦ Разберете, че жертвата на домашно насилие може да е травмирана. Тя може да не е способна да говори свързано, да дава забавени отговори и да избягва контакт с очи. Жертвата може и да не си спомня ясно целия инцидент.

- ♦ Важно е, също така, да се избягва осъждането на жертвата или да се коментира ситуацията ѝ. Има много причини, поради които една жена може да не иска да напусне интимна връзка, при която има насилие. Предлагането на лични съвети на жертвата на мястото на инцидента не може да разреши една много сложна и трудна ситуация.
- ♦ Важно е полицаите да документират показанията на жертвата колкото се може по-точно. Тези показания ще бъдат прегледани от прокуратурата и други, и може да имат доказателствена сила, ако прокуратурата заведе дело. Много често е доста полезно да се документират сведенията на жертвата като се използват нейните собствени думи.
- ♦ Забележете, също така, че има много социални, икономически и културни причини, поради които една жена може да избере да остане в интимна връзка, при която има насилие. Най-опасното време за една жена е когато тя се опита да напусне връзката или да използва правораздавателната система, за да се защити от насилието. Тя може и да не сътрудничи на полицията, дори и тя да е направила обаждането до тях, ако смята, че кооперирането ще застраши нея самата или децата ѝ.

2. Водещият представя мини-лекция за интервюирането на деца, като набляга на следните идеи:

- ♦ Интервюирането на деца може да бъде много трудно. В идеалната ситуация, полицаят трябва да е обучен как да интервюира деца по такъв начин, че да ги накара да се чувстват комфортно и да им позволи да говорят с полицаия без да се страхуват или да са объркани от това, което полицаят прави. Полицаите може да се обучени как да използват специфични техники за интервюиране, както и да са наясно с всеки един признак, че детето се страхува от единия или от двамата родители.
- ♦ В допълнение, най-добре е децата да се интервюират отделно от родителите им.
 - ❖ *Тук водещият може да попита участниците защо е важно децата да се интервюират отделно от родителите.*
- ♦ Интервюирането на детето отделно от неговите или нейните родители прави по-вероятно, че детето ще каже на полицаия от какво се страхува. Ако детето е интервюирано в присъствието на родителите, има опасност, че детето ще каже това, което то мисли, че родителите му искат да каже.
- ♦ Важно е интервюто да се проведе на място, което е удобно за детето. Полицията може да се опита да разговаря с детето на нивото на очите му. Те могат да седнат, за да не изглеждат заплашително и могат да започнат интервюто с въпроси, които не са заплашителни.
- ♦ Полицаите трябва да задават отворени въпроси. Въпроси като например “Баща ти удари ли майка ти?” може да подскажат на детето, че полицаят иска да чуе определен отговор и не са подходящи.
- ♦ Полицията също така трябва да е наясно, че детето може да се чувства отговорно или виновно за случилото се. Те трябва да уверят детето, че то не е направило нищо лошо. Полицаят може да каже например “Искаме да помогнем баща ти да се оправя, и ще помогнем на цялото ти семейство. Оценяваме помощта ти,” така че детето да не се чувства, че е направило нещо лошо като е разказало какво се е случило.

3. Водещият представя мини лекция за интервюирането на извършители, като набляга на следните идеи:

- ♦ Насилниците са опасни. Когато ги интервюирате, помолете ги да седнат. Те може да се опитат да атакуват полицаия или жертвата.

- ♦ Полицаяте, които интервюират насилници трябва да са неутрални. Те не трябва нито да обвиняват заподозрения, нито да изразяват съгласие с обясненията за насилието. Често, най-добре е да оставят насилника да разкаже какво се е случило. Ако го конфронтират с противоречива информация, той може да не иска да говори или да отрече насилието; ако му симпатизират, това може да подкрепи вярата му, че насилието е било уместно.
 - ♦ Самият насилник може да има наранявания. Ако е възможно, полицаите трябва да опитат да направят разлика между нападателни и отбранителни наранявания. Отбранителни наранявания, като например одраскване или ухапване, може да са по-забележими отколкото нападателни наранявания като душене.
 - ♦ Обикновено насилникът изглежда много по-спокоен отколкото жертвата след случай на домашно нападение. Насилникът може да се опита да използва възбудата на жертвата, за да претендира, че тя лъже или че тя е била агресора.
 - ♦ В заключение, полицаите може да помогнат да защитят жертвата от отмъщението на насилника като не му кажат, че жертвата се е обадила на полицията. Ако насилникът попита защо полицаите са дошли, те могат да му кажат, че това няма значение и да попитат какво става.
- ❖ *В края на мини-лекцията дайте на всеки участник копие от Помагало Б: Техники за интервюиране.*

Упражнение 4: Усъвършенстване на техниките за интервюиране

Водещият дава на всеки от участниците копие от Помагало Б: *Техники за интервюиране*. Водещият разделя участниците по двойки. Един от участниците ще играе ролята на полицай, а друг ролята на жертва, дете или насилник. Участникът, който играе ролята на полицай, интервюира другия участник за десет минути. В края на десетата минути, участниците си разменят ролите. Вторият интервюиран трябва да избере роля, различна от тази, която предходният участник е играл.

В края на двете интервюта, водещият събира цялата група и провежда модерирана дискусия на следните въпроси:

- Какво беше най-трудното от позицията Ви на интервюиращ?
- Какво беше най-трудното от позицията Ви на интервюиран?
- Кои техники за интервюиране бяха най-ефективни според Вас?
- Какво друго Ви направи впечатление?

Обобщение и заключение:

Водещият приключва сесията, като набляга на следните идеи:

- ♦ Някои юрисдикции са създали протоколи или са прокарали закони, които ръководят начина по който полицаите трябва да реагират на обаждания за домашно насилие. Тези правила може да казват какви доказателства трябва да се събират, начинът, по който трябва да се пишат доклади за инцидента, и помощта, която полицаите трябва да окажат на жертвата на местопрестъплението. Такива правила не само, че помагат на полицията да прави по-ефективни разследвания, но помагат и за координацията между различните действащи лица в правораздавателната система.
- ♦ В Полша, например, полицаите са длъжни да попълват специални карти, наречени “Сини карти,” когато отговарят на обаждане за домашно насилие. В Дулут, Минесота, полицейските разпоредби изискват полицаите да докладват за времето, по което е

направено обаждането, и времето, по което полицията е пристигнала на местопрестъплението. Тази информация помага на организациите да преценят дали полицията реагира толкова бързо на обаждания за домашно насилие, колкото и на други видове инциденти. Тези формуляри искат също така полицаите да отбележат имената на всички присъстващи на местопрестъплението. Това позволява на всеки, който разследва инцидента да намери и да получи свидетелски показания от присъстващите.

- ♦ Безопасността на населението е приоритет на полицията. Когато се разследват случаи на домашно насилие полицаите трябва също така да се уверят, че жертвата е и ще продължи да бъде в безопасност. Полицаите могат да направят оценка за опасността на ситуацията като задават въпроси, например дали извършителя има достъп до оръжие и дали насилието е ескалирало по суровост или честота. Ако насилника не е на мястото на престъплението, когато жертвата пристигне, полицаите трябва да се опитат да го намерят.

Въпроси и коментари:

Водещият трябва да приключи сесията като попита дали има други въпроси или коментари, свързани с този материал. Следете коментарите, за да може да направите промени за бъдещи презентации.

Източници:

Рекция и процедури на полицията, Глава 10, в Ръководство за разследване на домашно насилие, Южна Каролина, Агенция за обществена безопасност, Академия за правосъдие, достъпно на английски на адрес: <http://www.scdps.org/cja/cdvmanual.htm>. (Law Enforcement Response and Procedure, Chapter 10, in Criminal Domestic Violence Investigations Manual, South Carolina Department of Public Safety, Criminal Justice Academy Division).

Домашно насилие, Глава 13, Национална Академия за Защита на Жертви, 1996, достъпно на английски на адрес: <http://www.ojp.usdoj.gov/ovc/assist/nvaa/ch13dv.htm>. (Domestic Violence, Chapter 13, National Victim Assistance Academy, 1996).

Първа реакция към жертви на престъпления: Ръководство за полицаи – как да се обръщат към и помагат на възрастни жертви, деца жертви, жертви на домашно насилие и жертви оцелели след опит за убийство, САЩ Министерство на Правосъдието, Май 2000, достъпно на английски на адрес: <http://www.ojp.usdoj.gov/ovc/publications/infores/firstrep/welcome.html>. (First Response to Victims of Crime: A Handbook for Law Enforcement Officers on How To Approach and Help Elderly Victims, Victims of Sexual Assault, Child Victims, Victims of Domestic Violence, and Survivors of Homicide Victims, U.S. Department of Justice, May 2000).

Презентация за полицейските техники за разследване на Интер-Балканската Конференция за Стратегии за Борба с Домашно Насилие, Лорета Фредерик, 4-6 Ноември 1997. (Presentation on Law Enforcement Investigation Techniques at the Inter-Balkan Conference on Strategies to Combat Domestic Violence, Loretta Frederick, 4-6 November 1997.)

Допълнителни ресурси:

Домашно насилие: Изучете проблема, достъпно на английски: <http://www1.umn.edu/humanrts/svaw/domestic/explore/7legal.htm>. (Domestic Violence: Explore the Issue).

Анализ на проблема: Полицията, достъпно на английски на адрес: <http://www1.umn.edu/humanrts/svaw/domestic/link/policereform.htm>. (Issue in Depth: Police).

Авторски права © 2003 Minnesota Advocates for Human Rights; интернет адрес <http://www.stopvaw.org>.
Този материал може да бъде използван само с некомерсиални цели. Моля, не забравяйте да споменете името на автора

ПРИМЕРНА СЦЕНКА ЗА ИНТЕРВЮИРАНЕ НА ЖЕРТВИ И ДЕЦА
И СЪБИРАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВА

Полицайте Мелник и Абдулаев пристигат на местопрестъплението. Жената, Нора Рустик, плаче и е много разстроена. Съпругът и, Георг Рустик, е видимо ядосан. Полицайте отделят мъжа от жената. Един полицай интервюира мъжа, а другият интервюира жената. Полицайте се опитват да накарат всеки от тях да обясни какво се е случило.

- Полицай Мелник: Госпожо Рустик, трябва да Ви задам няколко въпроса за това, какво се е случило днес. Може ли да ми разкажете какво се случи?
- Г-жа Рустик: Скарахме се и съпругът ми започна малко да ме блъска насам-натам.
- Полицай Мелник: Какво точно имате предвид?
- Г-жа Рустик: Той ме блъсна в стената.
- Полицай Мелник: Какво още направи?
- Г-жа Рустик: Май ме удари.
- Полицай Мелник: Къде Ви удари?
- Г-жа Рустик: Удари ме през лицето и аз се опитах да се обърна настрана от него. Тогава той ме блъсна в стената. Аз паднах и той започна да ме ритам.
- Полицай Мелник: Може ли да разкажете как се стигна до този момент?
- Г-жа Рустик: Той започна да ме удря, защото аз се прибрах късно вкъщи. Той ме обвини, че съм била с друг мъж, но аз просто бях в дома на сестра ми. Тя току-що роди и исках да ѝ помогна с домашната работа. Той се ядоса, когато му казах това, и каза, че трябва да съм вкъщи и да се грижа за нашия апартамент, а не за нечий друг. Винаги прави така. Той не ми позволява да се виждам със семейството ми или с приятели.. Казвала съм му, че не искам да трябва да избирам между майка ми и съпруга ми.
- Полицай Мелник: Какво стана след като той Ви каза, че трябва да сте вкъщи?
- Г-жа Рустик: Той започна да мята неща. Метна една лампа към стената и събори всичките ми стъклени фигурки от полицата. Всичките сега са на парчета.
- Полицай Мелник: Какво стана след това?
- Г-жа Рустик: Опитах се да го спра да не счупи още нещо и хванах ръката му. Той ме удари през лицето с opakото на ръката си. Бутна ме към стената и аз си ударих главата на полицата. Тогава той започна да ме ритам в корема.
- Полицай Мелник: Къде Ви боли сега?
- Г-жа Рустик: Лицето ме боли, от неговия удар, и едното ми око е възпалено. Коремът и едната страна все още ме болят от ритниците му. Главата ме боли от това, че се ударих в полицата.
- Полицай Мелник: Нуждаете ли се от медицинска помощ?
- Г-жа Рустик: Не, мисля че ще съм добре. Не искам да ходя до болницата.
- Полицай Мелник: Има ли още нещо, което мислите, че трябва да знаем за това, което се е случило тази вечер?
- Г-жа Рустик: Не мисля.

Полицай Мелник: Благодаря, че отговорихте на всички въпроси, които имах до сега. Искам, също така, да Ви помогна да прецените до колко сте в безопасност и колко опасна може да е ситуацията, в която се намирате, така че ще Ви задам още няколко въпроса.

Г-жа Рустик: Добре.

Полицай Мелник: Съпругът Ви има ли някакви оръжия?

Г-жа Рустик: Не притежава пистолет, но е взимал ножове от кухнята, и един път се опита да ме удуши като ме беше стиснал през гърлото.

Полицай Мелник: Мислите ли че е възможно да използва ножа срещу Вас или срещу някой друг.

Г-жа Рустик: Не знам. Имам предвид, че е размахвал ножове срещу мен, но не мисля че ще ги използва.

Полицай Мелник: Насилието става ли по-лоши или по-често?

Г-жа Рустик: О, той пие много, и когато пие става яростен и ме удря. Но, по-често, не. И в същност не става по-лошо.

Полицай Мелник: Той заплашвал ли е, че ще се самоубие или ще Ви убие?

Г-жа Рустик: Не.

Полицай Мелник: Госпожо Рустик, искам да снимам нараняванията Ви, за да можем да ги включим в доклада и да ги покажем на прокурора.

Г-жа Рустик: Добре.

Полицай Мелник снима лицето на Г-жа Рустик с фотоапарата, който той носи със себе си. Също така той си записва, че тя чувства болка в корема и гърба.

Полицай Мелник: Може ли да направя няколко снимки на стаята?

Г-жа Рустик: Да, добре.

Полицай Мелник снима стаята.

Полицай Мелник: Благодаря Ви, Госпожо Рустик. Искам също така да Ви дам малко информация. Ще Ви дам тази брошура. Тя обяснява какви са Вашите права в тази ситуация, както и телефонни номера на някои места, които ще могат да Ви помогнат.

Има ли деца в къщата?

Г-жа Рустик: Само синът ми, Александър, който е на горния етаж.

Полицай Мелник: Може ли да му задам няколко въпроса?

Г-жа Рустик: Да, предполагам.

Госпожа Рустик напуска сцената. Влиза Александър.

Полицай Мелник: Здравей, Александър. Как си?

Alexander: Добре съм.

Полицай Мелник: Виждам, че четеш книга. За какво става дума?

Alexander: Ами, книга с приказки.

Полицай Мелник: О, и моите деца харесват този тип истории.

Тук съм, защото знам, че нещо се е случило в апартамента тази вечер и ние сме тук, за да видим как може да запазим всеки в безопасност. Може ли да ми кажеш, ако си видял или чул нещо?

Alexander: Ами, мисля, че мама и татко се караха.

Полицай Мелник: А ти къде беше?

Alexander: В другата стая.

Полицай Мелник: Чу ли нещо?

Alexander: Ами, само чух, че се карат, и че мама казва на татко да престане.

Полицай Мелник: Чу ли татко ти да казва нещо?

Alexander: Не.

Полицай Мелник: Чу ли нещо друго?

Alexander: Не.

Полицай Мелник: Благодаря ти, Александър.

Александър напуска сцената. Влиза Госпожа Рустик.

Полицай Мелник: Госпожо Рустик, арестувахме съпруга Ви. Ще го обвиним в нападение, и ще го вземем в ареста за тази вечер. Давам ви препратка до Института за съдебна медицина. Хубаво е те да Ви прегледат нараняванията; техният сертификат ще бъде нужен, с случай на наказателно производство.

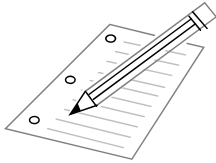
Брошурата, която Ви дадох има телефона на много защитнички в кризисни центрове тук в града. Там има хора, които ще могат да Ви помогнат да прецените опциите си.

Съпругът Ви може да бъде освободен утре сутрин. Това, което ще се случи от тук нататък, е че прокурорът ще прегледа Вашия случай и ще реши дали да повдигне съдебно дело.

Имате ли някакви въпроси към мен?

Г-жа Рустик: Не. Благодаря.

Адаптирано от Презентация за полицейските техники за разследване на Интер-Балканската Конференция за Стратегии за Борба с Домашно Насилие, Лорета Фредерик, 4-6 Ноември 1997. (Presentation on Law Enforcement Investigation Techniques at the Inter-Balkan Conference on Strategies to Combat Domestic Violence, Loretta Frederick, 4-6 November 1997).

ПОМАГАЛО А

Списък за разследване на домашно насилие

От Рекция и процедури на полицията, Глава 10, в Ръководство за разследване на домашно насилие, Южна Каролина, Агенция за обществена безопасност, Академия за правосъдие, достъпно на английски на адрес: <http://www.scdps.org/cja/cdvmanual.htm>.

(From Law Enforcement Response and Procedure, Chapter 10, in Criminal Domestic Violence Investigations Manual, South Carolina Department of Public Safety, Criminal Justice Academy Division)

1. Жертва

- Опишете местоположението на жертвата при пристигането ви.
- Окажете първа помощ на жертвата.
- Документирайте показанията направени от жертвата.
- Опишете емоционалното състояние на жертвата.
- Опишете физическото състояние на жертвата.
- Документирайте нараняванията на жертвата.
- Отделете физически жертвата и заподозрения в отделни стаи и ги интервюирайте.
- Документирайте подробно нараняванията на жертвата.
- Отбележете връзката на жертвата със заподозрения.
- Опишете, ако има история на насилие.
- Отбележете, ако има някакви временни ограничителни или други съдебни постановления.
- Дайте на жертвата задължителната писмена информация за местни ресурси за жертви на домашно насилие и обяснете какво ще се случи с полицейския доклад.
- Запишете, ако жертвата има някакъв временен адрес или телефон.

2. Заподозрян

- Опишете местоположението на заподозрения при пристигането ви.
- Окажете първа помощ на заподозрения.
- Документирайте всички показания или признания, направени от заподозрения.
- Опишете емоционалното състояние на заподозрения.
- Опишете физическото състояние на заподозрения.
- Документирайте подробно нараняванията на заподозрения.
- Документирайте, ако има факти, които да показват, че заподозрения е използвал алкохол или наркотици.
- Интервюирайте заподозрения.
- Направете снимка на заподозрения, ако го няма, за да може да се идентифицира и арестува

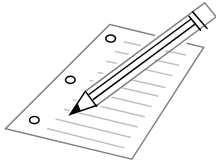
3. Свидетели

- Интервюирайте страната, която е подала сигнал.
- Идентифицирайте всички свидетели и ги интервюирайте един по един.
- Запишете имената и годините на всички деца, които присъстват.
- Интервюирайте децата.

- Документирайте имената и адресите на персонала на линейката.
- Документирайте името на лекуващия лекар в спешното отделение.

4. Доказателства

- Снимайте местопрестъплението.
- Направете снимка на цялото тяло на заподозрения.
- Снимайте нараняванията на жертвата.
- Повторете същите снимки след 48-72 часа.
- Снимайте нараняванията на заподозрения.
- Конфискувайте всяко оръжие, което е било използвано.
- Набавете копие от първото обаждане до полицията.
- Добавете всички свързани доклади, снимки и доказателства към файла на разследването.
- Набавете медицинската история на жертвата.

ПОМАГАЛО Б

Техники за интервюиране

Интервюиране на жертвата:

- Интервюирайте жертвата отделно от насилника.
- Задавайте само по един въпрос и изчакайте отговора. Слушайте внимателно отговорите на жертвата и не я прекъсвайте. Дайте й възможност да опише случката с нейни думи и чак след това задавайте въпроси за доизясняване.
- Ако жертвата трепери или плаче, отбележете това. Подгответе се, че тя може и да е ядосана.
- Запомнете, че жертвите често може да използват описания, които омаловажават доста крайни актове на насилие. Помолете ги да опишат по-подробно това, което са казали току-що.
- Попитайте жертвата дали е имало предишни актове на насилие, независимо дали са били докладвани или не. Помнете, че жертвите не винаги ще си спомнят за предишно насилие; най-вероятно е да помнят първия, последния и най-жестокия инцидент.
- Бъдете търпеливи и насърчителни, и се опитайте да избегнете ненужния натиск. Жертвата може да чувства едновременно страх и лоялност към заподозрения.
- Не съдете жертвата и слушайте без да укорявате. Опитвайте се да не правите предположения за ситуацията на жертвата или нейните преживявания.
- Опитайте се да не споделяте своите собствени убеждения за какво жертвата трябва да направи.
- Вдъхнете увереност на жертвата, че вината не е нейна и че има помощ на разположение.
- Попитайте жертвата дали има наранявания, които не са видими. Понякога е нужно да се задават отворени въпроси, като например: “Къде Ви докосна?”
- Приключете интервюто по такъв начин, че жертвата да се чувства комфортно да се свърже отново със следователя.

Интервюиране на насилници:

- Не го обвинявайте или конфронтирайте с противоречива информация. Задавайте отворени въпроси и му позволете да разкаже какво се е случило.
- Приемете, че той може да чувства безсилие, гняв и безпокойство, но не оправдавайте или извинявайте поведението му.
- Не показвайте съчувствие, когато ви обяснява причините за насилието.

Интервюиране на деца:

- Интервюирайте деца извън присъствието на родителите им.
- Проведете интервюто на място, което е комфортно за детето.
- Опитайте се да се снижите до зрителното ниво на детето, като седнете или застанете на колене.
- Започнете интервюто с незастрашителни въпроси.
- Избягвайте да подсказвате отговори на въпросите си.
- Разберете, че децата може да се чувстват отговорни за това, което се е случило, или да се чувстват виновни, че казват на полицията за инцидента. Уверете децата, че Вие само се опитвате да помогнете и че те не правят нищо лошо като Ви разказват какво се е случило.

Източници:

Рекция и процедури на полицията, Глава 10, в *Ръководство за разследване на домашно насилие*, Южна Каролина, Агенция за обществена безопасност, Академия за правосъдие, достъпно на английски на адрес: <http://www.scdps.org/cja/cdvmanual.htm>.

(*Law Enforcement Response and Procedure*, Chapter 10, in *Criminal Domestic Violence Investigations Manual*, South Carolina Department of Public Safety, Criminal Justice Academy Division).

Домашно насилие, Глава 13, *Национална Академия за Защита на Жертви*, 1996, достъпно на английски на адрес: <http://www.ojp.usdoj.gov/ovc/assist/nvaa/ch13dv.htm>.

(*Domestic Violence*, Chapter 13, National Victim Assistance Academy, 1996).

Първа реакция към жертви на престъпления: Ръководство за полицаи – как да се обръщат към и помагат на възрастни жертви, деца жертви, жертви на домашно насилие и жертви оцелели след опит за убийство, САЩ Министерство на Правосъдието, Май 2000, достъпно на английски на адрес: <http://www.ojp.usdoj.gov/ovc/publications/infores/firstrep/welcome.html>.

(*First Response to Victims of Crime: A Handbook for Law Enforcement Officers on How To Approach and Help Elderly Victims, Victims of Sexual Assault, Child Victims, Victims of Domestic Violence, and Survivors of Homicide Victims*, U.S. Department of Justice, May 2000).

Презентация за полицейските техники за разследване на Интер-Балканската Конференция за Стратегии за Борба с Домашно Насилие, Лорета Фредерик, 4-6 Ноември 1997.

(*Presentation on Law Enforcement Investigation Techniques at the Inter-Balkan Conference on Strategies to Combat Domestic Violence*, Loretta Frederick, 4-6 November 1997.)